

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Evy Lukotkové a JUDr. Jany Kubenové, v právní věci žalobce **O. K.**, nar., st. příslušnost, t.č. bytem, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 4.10.2012 doručena žaloba datovaná téhož dne, v níž žalobkyně namítá, že 10.10.2011 podala žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, která byla zaevidována pod č.j. OAM-73622/DP-2011, kterou postupně doplnila všemi potřebnými náležitostmi. Žalobkyně odkazuje na ust. § 71 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávaný případ dopadalo ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již marně uplynula. Žalobkyně dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu obrátila dne 29.8.2012 na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobkyně do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu došlo

a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobkyně, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobkyně vedeným pod č. j. OAM-73622/DP-2011 a dále povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Dne 19.12.2012 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že žalobkyně žádost o udělení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podanou dne 10.10.2011 řádně nedoložila všemi potřebnými náležitostmi, a proto byla prostřednictvím zmocněné zástupkyně vyzvána k jejich doložení, zároveň bylo řízení přerušeno podle § 64 odst. 1 písm. a) správního řádu. Za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci žalovaný dne 10.9.2012 předvolal žalobkyni k výsledku na 23.10.2012, o konání výsledku byla informována i zmocněná zástupkyně žalobkyně. Žalobkyně žalobu podala dne 4.10.2012, tj. v době, kdy jí bylo známo, že správní orgán není ve věci nečinný. Nyní žalovaný vyrozuměl žalobkyni o možnosti vyjádřit se k podkladům pro rozhodnutí. Žaloba na nečinnost není důvodná, ostatně i nadřízený orgán nevyhověl návrhu jmenované na provedení opatření proti nečinnosti. Ze strany žalovaného se nejedná o nečinnost, neboť provádí úkony za účelem vydání rozhodnutí. Náklady řízení žalovaný nepožaduje, navrhl, aby bylo rozhodnuto, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení a vyslovil souhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a navrhl soudu zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

V replice k vyjádření žalobkyně namítá, že žalovaný nesprávně vykládá pojem nečinnosti správního orgánu, který je podle něho v případě, pokud je správní orgán zcela pasivní. S tímto názorem žalobkyně nesouhlasí a cituje z článku JUDr. Kateřiny Frumarové, Ph.D. Tam vyslovena definice pojmu nečinnosti je obecně přijímaná a dopadá na projednávanou věc. Žalobkyně netvrdí, že správní orgán je absolutně nečinný, ale nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, kdy, ač provede nějaký úkon, dávno porušil svoji zákonnou povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé v zákonem uložené lhůtě. Žalobu v projednávané věci nelze posoudit jako účelovou, naopak postup žalovaného je účelový. Řízení o žádosti žalobkyně bylo zahájeno dne 10.10.2011, podnět žalobkyně k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného byl podán dne 29.8.2012 a žaloba dne 4.10.2012. Kroky žalovaného spočívající v provádění výsledku žalobkyně po roce trvání řízení byly učiněny právě v reakci na podanou žalobu proti nečinnosti, když do jejího podání žalovaný značnou dobu nevyvíjel žádné kroky směřující ke zjištění skutkového stavu. K 7.1.2013 žalovaný rozhodnutí nevydal, lhůta pro jeho vydání několikrát marně uplynula. Vyslovila souhlas, aby ve věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání.

Dne 27.2.2013 žalovaný zaslal soudu rozhodnutí ze dne 21.1.2013, č.j. OAM-73622-24/DP-2011, MV-119648-6/OAM-2012, kterým žalovaný rozhodl žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu podanou žalobkyní tak, že žádost zamítl.

Podle ust. § 81 odst. 1 soud rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Podle odst. 3 téhož paragrafu, soud zamítne žalobu, není-li důvodná.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu, č.j. 1 ANS 4/2008-62 ze dne 25.6.2008 „řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu nelze zastavit podle § 47 písm. b) s.ř.s. z důvodu uspokojení navrhovatele po podání žaloby. Pokud bylo po zahájení soudního řízení vydáno rozhodnutí či osvědčení, čímž došlo k ukončení tvrzené nečinnosti správního orgánu, a žalobce nevzal žalobu zpět, soud ji zamítne podle § 81 odst. 3 s.ř.s. Pro

tento případ je žalobce povinen nést nepříznivý následek svého procesního neúspěchu v podobě povinnosti uhradit žalovanému náklady řízení (§ 60 odst. 1 s.ř.s.). I zde se však může uplatnit pravidlo § 60 odst. 7 s.ř.s. (nepřiznání náhrady nákladů řízení z důvodů hodných zvláštního zřetele).“ (NSS EJ 366/2008).

Ze shora uvedeného je prokázáno, že žalovaný dne 21.1.2013, tj. ke dni rozhodnutí soudu, rozhodl o žádosti žalobce.

Soud proto ve smyslu ust. § 81 odst. 3 s.ř.s. žalobu zamítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., ale úspěšný žalovaný náhradu nákladů řízení nežádal, tudíž nepřichází v úvahu uplatnění pravidla podle § 60 odst. 7 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 28. února 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu